

УДК 351.713:339.543 (477)

А.Р. Федотов

TO THE PROBLEM OF RECORD OF ENTITIES, CARRYING OUT GOODS TRANSACTIONS WITHIN THE CONTEXT OF THE LEGISLATION OF UKRAINE IN THE MATTER OF THE STATE CUSTOMS AFFAIRS

О.П. Федотов

*доцент, кандидат юридичних наук,
докторант кафедри морського та митного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ДО ПИТАННЯ ЩОДО ОБЛІКУ ОСІБ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ОПЕРАЦІЇ З ТОВАРАМИ В КОНТЕКСТІ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СПРАВИ

Постановка проблеми. Чисельні процеси реформування Державної фіскальної служби України (далі – ДФС) та переформатування її територіальних органів, а також подальшого скорочення працівників ДФС [1; 2; 3], штовхають український Уряд до поступового розмежування двох основних складових національного фіскального відомства – податкового та митного напрямів функціонування. Наряду з цим, багато зауважень лунає й на адресу дублювання певних функціональних обов'язків як податкового, так і митного спрямування ДФС, що здійснюються органами та підрозділами, які перебувають у сфері управління ДФС на місцях.

Дійсно, на перший погляд може здаватися, що за розгалуженою територіальною мережею ДФС, яка повинна виступати єдиним монолітом за організаційним праобразом її апарату, пролягла дуже щільна функціональна прірва. Однак, так і повинно бути, оскільки функціональна специфіка діяльності податкового та митного спрямування ДФС за своїм задумом та поділом все ж таки різні.

Зауваження опонентів, передусім, торкаються такого питання, як постановка на облік у органах ДФС платників податків, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність (далі – ЗЕД). Виходячи з їх тверджень, платник податків, який окрім основного податкового навантаження сплачує ще й митні платежі, повинен стати на облік в органах ДФС тільки один раз, а не проходити таку акредитацію (реєстрацію, легалізацію) окремо як у органах та підрозділах податкового, так і митного спрямування ДФС. А отже, неоднозначні підходи та наявність кола невирішених питань щодо обліку осіб, що здійснюють операції з товарами в контексті законодавства України з питань державної

митної справи підтверджують ступінь нерозкритості теми, так як в даний час практично немає жодної фундаментальної роботи, в якій би були досліджені питання обліку осіб, що здійснюють операції з товарами в контексті законодавства України з питань державної митної справи на сучасному етапі реформування сфери державної митної справи. У зв'язку з чим наукова та практична цінність та актуальність проведеного дослідження не викликає сумнівів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням та вивченням питань обліку осіб, що здійснюють операції з товарами в контексті законодавства України з питань державної митної справи займалась розгалужена плеяда вітчизняних вчених та практиків митної галузі: І.Г. Бережнюк, О.П. Гребельник, Є.В. Додін, О.О. Зоценко, Л.М. Івашова, С.В. Ківалов, В.Т. Комзюк, Б.А. Кормич, Ю.Д. Кунев, В.П. Науменко, П.В. Пашко, Д.В. Приймаченко, С.С. Терещенко, С.А. Трофімов та інші. Але питання специфіки такого обліку у сфері державної митної справи у рамках чисельних процесів реформування та переформатування сфери державної митної справи, не знайшли свого належного вирішення.

Мета статті полягає у проведенні транспарентного моніторингу законодавства України з питань державної митної справи, що стосується обліку осіб, які здійснюють операції з товарами на сучасному етапі реформування сфери державної митної справи.

Основні результати дослідження. У рамках реалізації державної податкової та державної митної політики органи податкового спрямування ДФС здійснюють облік платників податків і зборів, реєстрацію платників податку на додану вартість, облік платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування [4, 5, 6], а органи митного спрямування ДФС проводять тільки облік осіб, які здійснюють операції з товарами [7]. Щоб відповісти на зауваження опонентів, відносно можливості єдиноразової постановки на облік в органах ДФС платників податків, які окрім основного податкового навантаження сплачують ще й митні платежі, необхідно: по-перше – визначитись з тим, що ж таке облік (реєстрація) платників податків в розрізі Податкового кодексу України (далі – ПКУ) та Митного кодексу України (далі – МКУ); по-друге – визначитись з понятійним апаратом з цього питання. Тобто, для яких цілей необхідна постановка на облік платників податків (осіб, що здійснюють операції з товарами) в територіальних органах митного спрямування ДФС, а також провести правову паралель між платником податків та особою, що здійснює операції з товарами, виключно у митному напрямі; по-третє – визначитись із самими операціями, що здійснюються особами по відношенню до товарів, знову ж таки, виключно у митному напрямку.

Так, ПКУ визначає облік (реєстрацію) платників податків як один із способів здійснення податкового контролю [8, пп.62.1.1. п.62.1 ст.62]. Взяттю на облік або реєстрації у контролюючих органах (при цьому слід враховувати, що згідно зі ст.41 ПКУ, до контролюючих органів відносяться також і органи та підрозділи митного спрямування, які перебувають у сфері управління ДФС [8, п.41.1 ст.41]) підлягають усі платники податків, облік яких у контролюючих органах ведеться за податковими номерами [8, п. 63.2, п. 63.6 ст. 63]. На відміну

ж від ПКУ, МКУ відносить централізований облік осіб, які здійснюють операції з товарами, до одного із систематизованих елементів митної статистики [9, п.41.1 ст.41]. Тобто, облік осіб, які здійснюють операції з товарами, відповідно до МКУ є одним із структурних елементів митної статистики зовнішньої торгівлі [9, п.41.1 ст.41].

Усі протиріччя, що виникають між МКУ та ПКУ, спричинені тим, що після операційної та функціональної інтеграції державної митної та податкової служб України до реорганізованого Міністерства доходів і зборів України (далі – Міндоходи) [10], правонаступником якого є ДФС [11], зміни до МКУ (за винятком незначних точкових вкраплень до його окремих розділів), на відміну від ПКУ, вносилися в суто урізаному та законодавчо «короткозорому» вигляді. А отже, чинна редакція МКУ залишається адаптованою під правові вимоги функціонування колишньої Державної митної служби України (далі – ДМСУ) як (самостійного) центрального органу виконавчої влади, що забезпечував формування та реалізував державну митну політику. В цьому контексті є цілком закономірним той факт, що проведення обліку осіб, які здійснюють операції з товарами, як і раніше є напрямком службової діяльності органів та підрозділів митного спрямування, які перебувають у сфері управління ДФС.

Щодо трактування поняття «суб'єкти ЗЕД». Так, Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1999 р. № 959 (далі – Закон № 959) зазначає, що суб'єктами ЗЕД є фізичні особи, юридичні особи, об'єднання фізичних, юридичних, фізичних і юридичних осіб; структурні одиниці іноземних суб'єктів господарської діяльності; спільні підприємства; інші суб'єкти господарської діяльності, передбачені законами України [12, п.35 ч.1 ст.4]. Згідно ж із Господарським кодексом України (далі – ГКУ), суб'єктами ЗЕД є господарські організації – юридичні особи, державні, комунальні та інші підприємства, інші юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність, громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці [13, ч.1 ст.378, п.1, 2 ч.2 ст.55].

Слід зазначити, що наведені законодавчі посилання оперують детермінантою – «особа». В свою чергу, під «особою» в МКУ розуміються фізичні та юридичні особи [9, п.35 ч.1 ст.4], в той час як визначення поняття «особа» у ПКУ відсутнє. Проте, особа, на яку відповідно до МКУ, ПКУ та інших законів України покладено обов'язок зі сплати митних платежів – є платником податків [9, п.39 ч.1 ст.4]. А отже, можливо стверджувати, що термін «платник податків» в загальній правовій канві МКУ є, так би мовити, збірним визначенням, яке об'єднує у собі юридичну та/або фізичну особу (резидента та/або нерезидента).

На перший погляд виникає логічне питання, навіщо було наводити поняття «платник податків», якщо воно практично не використовується у положеннях МКУ? Дійсно, термін «платник податків» використовується тільки у розділі IX «Митні платежі» МКУ [9, р.IX]. Крім того, розділ IX «Митні платежі» МКУ встановлює тільки правила оподаткування товарів, що пере-

міщуються через митний кордон України, митом. Правила оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, іншими (крім мита) митними платежами (акцизним податком, податком на додану вартість) встановлюються ПКУ з урахуванням особливостей, що визначаються МКУ [9, ч.1–2 ст.270]. Якщо відштовхуватись від положень МКУ, то виникає враження, що єдиним обов'язком платника податків як фізичної, так і юридичної особи, є сплата митних платежів. А як же податки, що відповідно до ПКУ або законодавства України з питань державної митної справи справляються під час переміщення або у зв'язку з переміщенням товарів через митний кордон України та контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи [8, п.14.1.113 ст.14]? Невже платник податків в розрізі кодифікованого зводу законів України з питань державної митної справи повинен сплачувати тільки митні платежі? А як же операції з товарами? В цьому контексті надає ясності тлумачення поняття «платник податків», що наведено в ПКУ. Так, платниками податків визнаються фізичні особи (резиденти і нерезиденти України), юридичні особи (резиденти і нерезиденти України) та їх відокремлені підрозділи, які мають, одержують (передають) об'єкти оподаткування або проводять діяльність (операції), що є об'єктом оподаткування згідно з ПКУ або податковими законами, і на яких покладено обов'язок зі сплати податків та зборів згідно з ПКУ [8, п.15.1. ст.15]. Отож, ПКУ надає законодавчу «прив'язку» платника податків до особи, яка проводить певну діяльність (здійснює певні операції з товарами, сировиною, продукцією).

Відповідно до наказу Міністерства фінансів України (далі – Мінфін) від 15.06.2015 р. № 552 «Про затвердження Порядку обліку осіб, які здійснюють операції з товарами», до кола відповідних осіб належать: фізичні особи – підприємці (враховуючи тих фізичних – осіб підприємців, які мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта); юридичні особи; уповноважені учасники договорів про спільну діяльність; відокремлені підрозділи іноземних компаній, організацій, у тому числі постійних представництв нерезидентів; іноземні дипломатичні представництва та консульські установи, представництва міжнародних організацій в Україні; інвестори (оператори) угод про розподіл продукції; виконавці (нерезиденти) проектів (програм) міжнародної технічної допомоги; інші особи [7, п.3, р.ІІІ]. До речі, попередній наказ Мінфіну з цього ж питання зовсім не визначав відповідного кола осіб, які здійснюють операції з товарами, а тільки встановлював, що процедура обліку не розповсюджується на фізичних осіб, які не є фізичними особами – підприємцями [14, п.1].

Проте, питання також має ще й інші сторони – чи можливо окреслити за допомогою МКУ коло осіб, що здійснюють операції з товарами? Оскільки МКУ не містить як кола осіб, що здійснюють операції з товарами, так і переліку самих операцій, що повинні здійснювати такі особи. Якщо в першому випадку все більш менш зрозуміло, оскільки під осіб, що здійснюють операції з товарами підпадає категорія осіб, яку за МКУ визначено як «резиденти» та «нерезиденти» [9, п.50, п.33, ч.1 ст.4], що, в свою чергу, можуть виступати як декларанти (взагалі-то, нерезиденти не можуть виступати декларантами, крім

випадків, визначених МКУ) [9, ч.2 ст.265], то у випадку з операціями з товарами, що здійснюються особами в контексті законодавства України з питань державної митної справи – не все так просто.

Відповідно до Закону № 959, ЗЕД – це діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, побудована на взаємовідносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами [12, абз.7 ч.1 ст.1]. В свою чергу, ГКУ трактує ЗЕД, що здійснюється суб'єктами господарювання – як господарську діяльність, яка в процесі її здійснення потребує перетинання митного кордону України майном та/або робочою силою [13, ч.1 ст.377]. Отже, ЗЕД є невід'ємною частиною господарської діяльності. При цьому, усі операції з товарами, що здійснюються особами в межах законодавства України з питань державної митної справи, пов'язані виключно із ввезенням в Україну, вивезенням з України та транзитом територією України. Тобто, із застосуванням митних режимів у зовнішньоторговельній практиці [9, р.V]! Отже, до операцій з товарами, що здійснюються особами, прямо відносяться усі дії, передбачені правами декларанта або перевізника [9, ст.191, ч.1–3 ст.266].

Операції з товарами декларант здійснює під час декларування та пред'явлення для митного контролю і митного оформлення таких товарів (операції з відбору проб та зразків товарів (руйнівним чи неруйнівним методами) для експертних досліджень з метою встановлення країни походження товарів, коду товару згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності(далі – УКТЗЕД) або з метою проведення подальшої сертифікації таких товарів тощо). Перевізнак здійснює операції з товарами під час їх переміщення між «місцями доставки товарів транспортними засобами», що знаходяться в зонах діяльності різних митниць ДФС (до таких операцій можна віднести: операції з часткового чи повного навантаження, вивантаження, перевантаження товарів з одного транспортного засобу на інший зі зміною виду транспортного засобу або без зміни виду транспортного засобу; операції заміни тягача; операції з усунення пошкоджень упаковки; операції з розпакування, упакування, перепакування товарів тощо).

Слід додати також і те, що навіть якщо операції, що здійснюються з товарами на територіях складських інфраструктур зі спеціальним митним статусом (серед них: операції з навантаження, вивантаження, перевантаження товарів; операції з усунення пошкоджень упаковки; операції з розпакування, упакування, перепакування товарів, операції зі зміни ідентифікаційних знаків або маркування на товарах чи на їх упаковці тощо), все це, знову ж таки, буде пов'язано тільки з напрямом переміщення товарів (ввезення, вивезення, транзит) [15; 16].

Отже, до операцій з товарами, що здійснюються особами в межах законодавства України з питань державної митної справи відносяться не тільки ті, що напряму пов'язані з правами декларанта чи перевізника або з їх вповноваженими особами, але й пов'язані з роботою представників підприємств, що здійснюють діяльність, контроль за якою покладено на органи та підрозділи митного спрямування, які перебувають у сфері управління ДФС [9, р.XV]. Це

стосується переважно вантажних, комплексних, простих або складних складських операцій (прості – переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі зі створенням потоку тепла), захист від корозії; боротьба зі шкідниками; інвентаризація; складні – подрібнення на товарні партії, фарбування, формування товарних відправлень, сортування, пакування, перепаккування, маркування, навантаження, розвантаження, перевантаження, тестування товарів) з товарами, що перебувають під митним контролем та які можуть здійснюватися особами як з дозволу працівників митниць ДФС, так і без нього.

Також до перелічених операцій з товарами можливо додати: операції з переробки (обробки, збагачення чи використання) давальницької сировини (незалежно від етапів (операцій)), що здійснюються під митним контролем з метою одержання готової продукції; операції зі знищення (механічно, фізико-хімічно, біологічно або іншою обробкою під митним контролем – у подальшому залишкові компоненти даних товарів, продукції розміщуються у спеціально відведених для цього місцях) або операції з утилізації (шляхом здійснення технологічних операцій, пов'язаних зі зміною фізичних, хімічних або біологічних властивостей ввезених на митну територію України товарів з метою підготовки таких товарів до знищення чи подальшого використання в якості вторинних матеріальних або енергетичних ресурсів).

На наш погляд, цілком закономірним є те, що митниці ДФС проводять облік осіб, які здійснюють операції з товарами, оскільки специфіка діяльності органів митного спрямування ДФС напряму пов'язана із функціями управління кордонами України (хоча розуміємо, що постановка на облік митницями ДФС осіб, що здійснюють операції з товарами, йде у розріз із правилами Світової організація торгівлі (далі – СОТ) та виступає на нашому національному рівні прихованим нетарифним обмеженням ЗЕД), однією з яких є проведення такого обліку. При цьому, ДФС акумулює зведені облікові дані усіх платників податків незалежно від того, хто здійснив їх постановку на облік – органи податкового чи митного спрямування ДФС. Облік осіб, які здійснюють операції з товарами, ведеться автоматизовано в реєстрі осіб, які здійснюють операції з товарами (процедури з обліку таких осіб проводяться виключно митницями ДФС). Цей реєстр ведеться централізовано ДФС у складі Єдиної інформатизованої системи органів ДФС [7, п.3, п.4 р.1].

Слід зазначити, що при обміні податковою інформацією між ДФС та Мінфіном, наприклад, щодо стану обліку платників податків у органах ДФС, (у окремих статистичних інформаційних формах ДФС) розмежування платників податків, що здійснюють ЗЕД та платників податків, які таку діяльність не здійснюють, не проводиться. Така ж інформація як, наприклад, донарахування платнику податків пені у сфері ЗЕД, навпаки – виступає податковою інформацією та є предметом інформаційного обміну між ДФС та Мінфіном [17, таб.3, дод.2]. Отже, питання не в тому, хто має здійснювати облік осіб, які здійснюють операції з товарами – органи податкового чи органи митного спрямування, які перебувають у сфері управління ДФС, – а в іншому. У суміжних

протириччях. Як бути, наприклад, з обліком осіб, що здійснюють операції з товарами, митний контроль та митне оформлення яких здійснюється виключно підрозділами Енергетичної митниці ДФС, а не «звичайними» митницями ДФС? Адже наказ Мінфіну встановлює виключну компетенцію підрозділів Енергетичної митниці ДФС за певним колом товарно-матеріальних цінностей (відповідно до коду товарів згідно з УКТЗЕД), що переміщуються через митний кордон України [18]. Невже потрібно здійснювати подвійний облік таких осіб? Але це МКУ заборонено [9, ч. 6 ст. 455]!

Висновки. На жаль, у державному митному напрямку є безліч невирішених проблемних питань, у порівнянні з якими «вимучена» проблема з подвійною постановкою на облік платників податків (осіб, що здійснюють операції з товарами) територіальними органами податкового чи митного спрямування ДФС являється цілком другорядною [20, 22]. Серед них:

– по-перше, небажання жодного підприємства (станом на 10.11.2015 р.) отримати статус уповноваженого економічного оператора чи уповноваженого (схвального) експортера. Хоча ці інститути державної митної справи є формою державно-приватного партнерства, практичного впровадження вони так і не отримали. Проте, запровадження інститутів уповноваженого економічного оператора та уповноваженого (схвального) експортера є напрочуд важливим [19], оскільки дохідну частину державного бюджету поповнює не Міністерство фінансів України й не Державна фіскальна служба України, а виключно вітчизняна економіка;

– по-друге, відсутність серед функцій митниць Державної фіскальної служби України функції зі здійснення митного пост-аудит контролю. Оскільки за поступово-методичним знищенням «каральної» функції митного контролю та заходів з нетарифного обмеження зовнішньоекономічної діяльності, а також запровадженням «ноу-хау» для недоброзичливих платників податків (що виключно стосується тільки Одеської митниці Державної фіскальної служби України) кроїться загроза для національної безпеки України. А застосування митницями Державної фіскальної служби України митного пост-аудит контролю дозволить після випуску товарів у вільний обіг виявити порушення, яких платники податків припустилися при митному оформленні товарів. При цьому, така права норма закріплена у Митному кодексі України, а працівники реорганізованих митниць Державної митної служби України активно використовували документальні перевірки як форму митного контролю. У ході цих перевірок здійснювався контроль за достовірністю даних митних декларацій шляхом перевірки книг, записів, бізнес-систем, комерційних даних фізичних осіб / підприємств, що задіяні в міжнародній торгівлі [21]. На жаль, після операційного та функціонального інтегрування Державної митної служби України до організаційно-штатної структури Міністерства доходів і зборів України ця функція стала прерогативою органів та підрозділів податкового спрямування, які перебували у сфері управління Міністерства доходів і зборів України, а потім – й Державної фіскальної служби України;

– по-третє, брак у структурі Державної фіскальної служби України власних вантажних митних комплексів, які діяли би на правах спеціалізованих

організацій Державної фіскальної служби України та надавали би особам, що здійснюють операції з товарами, право обирати між подібними приватними структурами, що отримали від Державної фіскальної служби України дозвіл на здійснення такого виду господарської діяльності (у рамках функціонування комерційної інфраструктури зі спеціальним митним статусом) та державними (неприбутковими) юридичними особами (публічного права), які надавали би послуги на безоплатній основі з кола питань, що напряду пов'язані із легалізацією товарів у митному відношенні (їх митним очищенням, процедурним супроводом та відповідальним зберіганням під митним контролем);

– по-четверте, неприєднання України до Конвенції про спільну транзитну процедуру, що не надає можливості використовувати два види транзитних процедур – «Т1» і «Т2».

Безперечно, на національному рівні необхідно усувати протиріччя, які йдуть у розріз з правилами Світової організації торгівлі (наприклад, постановка на облік митницями Державної фіскальної служби України осіб, що здійснюють операції з товарами. Зазначмо, що така постановка є прихованим нетарифним обмеженням зовнішньоекономічної діяльності). Однак, здійснювати ці кроки потрібно не за рахунок нехтування давно назрілими та першочерговими завданнями, що вже давно винесені «на повістку дня» у сфері державної митної справи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про скорочення чисельності територіальних органів ДФС: Наказ Державної фіскальної служби України від 13.08.2015 р. № 605.

2. Про затвердження Плану заходів із скорочення штатної чисельності працівників Державної фіскальної служби: Наказ Державної фіскальної служби України від 02.11.2015 р. № 834.

3. Про надання інформації: Лист Державної фіскальної служби України від 03.11.2015 р. № 4094/7/99-99-24-01-01-17.

4. Про затвердження Порядку обліку платників податків і зборів: Наказ Міністерства фінансів України від 09.12.2011 р. № 1588 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 1. – Ст.39.

5. Про затвердження Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість: Наказ Міністерства фінансів України від 14.11.2014 р. № 1130 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 91. – Ст.2631.

6. Про затвердження Порядку обліку платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та Положення про реєстр страхувальників: Наказ Міністерства фінансів України від 24.11.2014 р. № 1162 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 99. – Ст.2937.

7. Про затвердження Порядку обліку осіб, які здійснюють операції з товарами: Наказ Міністерства фінансів України від 15.06.2015 р. № 552 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 58. – Ст.1930.

8. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2756-VI // Офіційний вісник України. – 2010. – № 92. – Ст.3248.

9. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 32. – Ст.1175.

10. Про деякі заходи оптимізації системи центральних органів виконавчої влади: Указ Президента України від 24.12.2012 р. № 726/2012 // Урядовий кур'єр – 2012. – № 238. – С. 2–3.

11. Про утворення Державної фіскальної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 160 // Урядовий кур'єр – 2014. – № 101. – С. 4.

12. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.1999 р. № 959-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – – 1991. – № 29. – Ст.377.

13. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV// Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст.462.

14. Про встановлення Порядку обліку осіб, які здійснюють операції з товарами: Наказ Міністерства фінансів України від 16.08.2012 р. № 634 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 65. – Ст.2685 (втратив чинність).

15. Про виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму: Наказ Міністерства фінансів України від 31.05.2012 р. № 657 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 80. – Ст.3233.

16. Про виконання митних формальностей при здійсненні транзитних переміщень: Наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012 р. № 1066// Митна газета. – 2013. – № 3. – С. 5–16.

17. Про затвердження Порядку обміну податковою інформацією між Міністерством фінансів України та Державною фіскальною службою України: Наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2015 р. № 464 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 43. – Ст.1360.

18. Про затвердження Переліку товарів, митний контроль та митне оформлення яких здійснюється підрозділами Енергетичної регіональної митниці Державної фіскальної служби України: Наказ Міністерства фінансів України від 20.04.2015 р. № 448 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 38. – Ст.1157.

19. Approved Exporter [Electronic resource]. – Access mode: http://www.ezv.admin.ch/zollinfo_firmen/04021/04023/04024/04986/index.html?lang=en

20. Customs Law of the European Union / Ed. by M. Fabio. Kluwer Law International. – 2012. – 768 p.

21. Customs post clearance and audit control [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.mof.gov.cy/mof/customs/customs.nsf/All/5EB7BA75BFFB6242C22572CF003968A2?OpenDocument>

22. EC Customs Law / Ed. By Timothy Lyons. Oxford European Community Law Library. – 2008. – 640 p.

Федотов О.П. До питання щодо обліку осіб, що здійснюють операції з товарами в контексті законодавства України з питань державної митної справи

Автором статті на основі аналізу особливостей обліку осіб, що здійснюють операції з товарами в контексті законодавства України з питань державної митної справи визначено основні прогалини правового регулювання обліку осіб, що здійснюють операції з товарами в контексті законодавства України з питань державної митної справи. В ході дослідження з'ясовано, що на національному рівні необхідно усувати протиріччя, які йдуть у розріз з правилами Світової організації торгівлі, однак не за рахунок нехтування давно назрілими та першочерговими завданнями, що вже давно винесені «на повістку дня» у сфері державної митної справи.

Ключові слова: зовнішньоекономічна діяльність, державна митна справа, операції з товарами, органи митного спрямування ДФС, особа, платник податків,

постановка на облік у органах ДФС, складська інфраструктура зі спеціальним митним статусом, суб'єкти ЗЕД, територіальні органи ДФС.

Федотов А.П. К вопросу об учете лиц, осуществляющих операции с товарами в контексте законодательства Украины по вопросам государственного таможенного дела

Автором статьи на основе анализа особенностей учета лиц, осуществляющих операции с товарами в контексте законодательства Украины по вопросам государственного таможенного дела определены основные пробелы правового регулирования учета лиц, осуществляющих операции с товарами в контексте законодательства Украины по вопросам государственного таможенного дела. В ходе исследования установлено, что на национальном уровне необходимо устранять противоречия, которые идут в разрез с правилами Всемирной торговой организации, однако не за счет пренебрежения давно назревшими и первоочередными задачами, уже давно вынесенными «на повестку дня» в сфере государственного таможенного дела.

Ключевые слова: внешнеэкономическая деятельность, государственное таможенное дело, операции с товарами, органы таможенного направления ДФС, лицо, налогоплательщик, постановка на учет в органах ДФС, складская инфраструктура со специальным таможенным статусом, субъекты ВЭД, территориальные органы ГФС.

Fedotov A.P. To the problem of record of entities, carrying out goods transactions within the context of the legislation of Ukraine in the matter of the state customs affairs

The author determined the main gaps of legal regulation of record of entities, which carry out goods transactions, within the context of the legislation of Ukraine in the matter of the state customs affairs on the basis of the analysis of the special features of record of entities, which carry out goods transactions, within the context of the legislation of Ukraine in the matter of the state customs affairs. As a part of the investigation it was determined that at the domestic level we need to dispose of contradictions, which are inconsistent with the regulations of the World Trade Organization, but we need to make such steps without negligence of long ago escalated and high priority tasks, which were already brought to the agenda in the field of customs activity long ago.

Key words: foreign economic activity, state customs affairs, goods transactions, customs bodies of the State Fiscal Service, entity, taxpayer, record in bodies of the State Fiscal Service, warehousing infrastructure with a special customs status, entities of foreign economic activity, local bodies of the State Fiscal Service.

Стаття надійшла до редакції 22.09.2015.